

ΚΑΘΕ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΑΓΩΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

Διὰ τὸν "Ελληνα καὶ τὴν
Ελληνίδα ἔνα εἶναι τὸ
σύνδημα: «Ολοὶ καὶ ὅλα
γιὰ τὴν Ἑλλάδα». (34)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ Α' ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΩΝ

ΕΤΟΣ 1ον - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 37

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Σ. Τ. Γ. 902B. ΣΑΒΒΑΤΟΝ 5 Φεβρουαρίου 1949

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 500

ΜΑΖΥ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΙΚΗ

Τὸ σημαντικώτερον γεγονός τῶν τελευταίων ἡμερῶν, δὲν εἶνε τόσον ἡ κυβερνητική κρίσις, ἡ ὁποία, χάρις εἰς τὴν φιλοπατρίαν τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν τῆς χώρας καὶ τὴν ὑπεράνω τῶν μικροκομματικῶν διαφορῶν ἔξαρσίν των, ταχέως ἐλύθη, παρέχουσα εἰς τὸ "Ἐθνος Ἰσχυράν, εύρυτάτου συνασπισμοῦ, Κυβέρνησιν.

Τὸ γεγονός, τὸ ὅποιον θὰ βαρύνῃ ἀποφασιστικῶς ἐπὶ τῆς Ἰστορικῆς πορείας τῆς Ἑλλάδος καὶ θὰ χαράξῃ τὸν δρόμον τῆς κατὰ τὰς προσεχεῖς δεκαετίας, εἶνε ἡ ἀνάθεσις τῆς Αρχιστρατηγίας εἰς τὸν νικητὴν τοῦ 40-41, τὸν δαφνοστεφή Στρατηγὸν Παπάγον.

Ἐὰν ἡ ἀνάγκη τῆς ἡγεσίας εἴνε πάντοτε ἐπιτακτική, ὅμως καθίσταται ζωτικής σημασίας ἡ ὑπαρξία τῆς κατὰ στιγμᾶς κρισίμους καὶ ἀποφασιστικάς. Καὶ οὐδεὶς ἀμφιβάλλει, ὅτι οἱ καιροὶ εἴναι σκληροὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα, καθὼς ἐπίσης ὅτι ἀπὸ τὸν ἐκπρόσωπον τῆς ἑθνικῆς μαχητικότητος, τὸν Στρατόν μαζί, ἔλειπεν ἡ ἡγετικὴ ἐκείνη φυσιογνωμία, ἡ ὁποία μετὸ κύρος καὶ τὴν δυναμικότητά της θὰ ἔδιδε τὴν ἀπαράτητον πνοήν της εἰς τοὺς ἀγωνιστάς.

Διὰ τοῦτο, τὸ γεγονός τῆς ἀναλήψεως τῆς Αρχιστρατηγίας ὑπὸ τοῦ Στρατηγὸν Παπάγονου χαιρετίζεται μὲ ἐνθουσιασμὸν ἀπὸ τὸ "Ἐθνος ὄλοκληρον καὶ, πρὸ παντός, ἀπὸ τὸ μαχόμενον· τῷμά του.

Διότι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Αρχιστρατήγου ἀντικατοπτρίζεται ἡ συνένωσις τῶν ἐλληνικῶν ἀρετῶν καὶ τὸ ὄψιστον τῆς ἀποδόσεως τῶν κατὰ τὴν ἐποποίησαν τοῦ 40-41.

Περιθεβλημένος μὲ τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἐμπιστοσύνην στηριζόμενην εἰς τὴν δοκιμασμένην στρατηγικὴν ἴδιοφυΐαν τοῦ πολεμικοῦ ἡγέτου, βασιζόμενος εἰς τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πειθαρχίαν τοῦ Στρατοῦ καὶ ἐνεργῶν ἀνεπηρέαστος ἀπὸ ἐπεμβάσεις καὶ ἐπιρροάς παραγόντων ἀσχέτων πρὸς τὴν τέχνην τοῦ πολέμου, τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἡρωϊκωτέρων, τῶν χαλυβδίνων Ἐλλήνων μαχητῶν.

Μὲ τὴν ἐμπνευσμένην "Ημερησίαν Διαταγῆν του ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του, δονουμένην ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν, ἀποφασιστικότητα, μαχητικὴν διάθεσιν καὶ κυρίως ἀπὸ πνεῦμα ἐπιθετικόν, εἶναι πλέον ἡ βεβαίον, ὅτι θὰ ὀδηγήσῃ τὸν Ἐθνικὸν Στρατὸν πρὸς τὴν ταχείαν καὶ τελικὴν Νίκην.

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

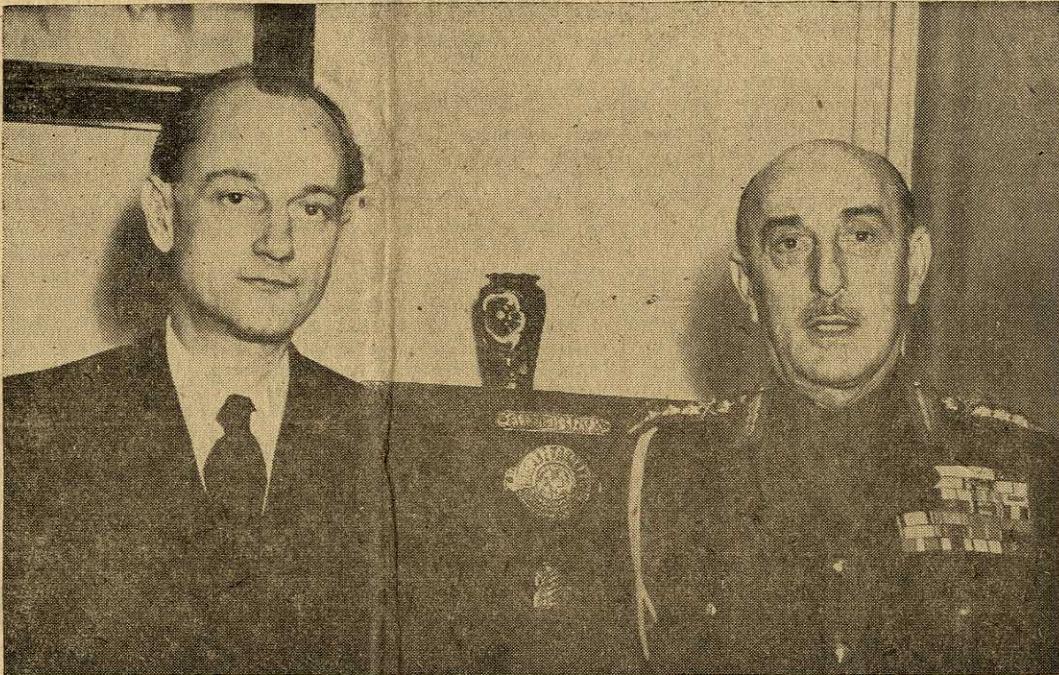
ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΕΙΠΑΙΔΕΣ

Μὰ ποὺ τὸ βρίσκει, τέλος πάντων, ὁ "Ἐλληνος αὐτὸ τὸ διαβολεμένο κέφι καὶ δέχεται τὴ ζωὴ σὰν ἔνα παιχνίδι καὶ παίζει πολλὲς φορὲς «ένον σὺ παικτοῖς»; Ή καταγίδα μαύνεται, σὰν ὑστερικὴ πεθερά, καὶ ἡ λευκὴ σκρηνή, ντροπαλή νυφούλα, καικοπαΐδειν ἀπὸ τὸν ἄγριοματος. "Οσπου νὰ πῆς νὰ μουδιάσῃς, σὲ ξυπνὰ δοκιρός.

— Γιὰ τοῦτο καὶ εἴμαστε, συνάδελφε, ὅλο σπίρτο καὶ φωτιὰ καὶ δὲ φοδόμαστε τὶς μπόρες!

Πάνω σ' αὐτὸ ἔνας καγχασμὸς τοῦ Αἰδούλου ἀφήσει ὄστεγευ τὴν ἐκλεκτὴ διμήγυρη, ποὺ μάζεψε τὰ

ΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΑΣ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ο Υπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Παν. Κανελλόπουλος καὶ ὁ Αρχιστράτηγος κ. Ἀλέξ. Παπάγος.

ΕΞΗΝ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ

ΟΤΑΝ ΘΑ ΓΙΝΗ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ...

ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΟΥ Κ. ΒΙΚΤΟΡΟΣ ΡΑΪΖΕΑ

ΙΟΥΛΙΟΣ 1947.— Εύρισκόμεθα εἰς Νέαν Υόρκην, εἰς τὴν βιομηχανικὴν συνοικίαν, μιαν ἀπὸ τὰς πλέον πολυανθρώπους καὶ θορυβώδεις τῆς πόλεως. Προσθέσατε εἰς αὐτὰ καὶ τὴν ζέστην. Ἐδώ ἔργαζεται ἡ Πέρλ Χάλπερν. Λοιπόν, νὰ ποὺ τὸ ἀπόγευμα μιᾶς ὥραίς Παρασκευῆς ἐγκαταλείπει τὴν ραπτομηχανή της καὶ ἀναχωρεῖ πρὸς τὸν προτιμητικὸν νὰ κόνην θρακάδα. Ἐδῶ προτιμητικὸν νὰ κόνην θρακάδα. Εἶναι τῆς ἀρέστη ν' ἀκούσῃ μίαν διάλεξιν, δὲν ἔχει παρά, καθὼς κάνει τὸν περίπατό της, νὰ διασχίσῃ τὸ παρτέρι γιὰ νὰ βρεθῇ σ' ἔνα ὑπαίθριον ὅμιμοτάστρον, στὴ σκιὰ τῶν δένδρων. Εἰς τὴν αἰθουσαν θεαμάτων, χτισμένην εἰς τὴν ὁχθηνή, μπορεῖ νὰ δῃ τὰ τελευταῖς φίλμ, ἢ ν' ἀκούσῃ μίαν ὅπεραν μὲ τοὺς μεγαλούτερους διεθνεῖς ἀστέρας, ἢ ἀκόμη νὰ παρακολουθήσῃ ἔνα θεατρικὸν ἔργο, ἀνεβασμένο ἀπὸ τὶς πειθωμέστερες βεντέ-

τὸ τραπέζι εἴναι τόσο πλούσιον, ώστε δὲν εἶναι σπάνιο ν' ὁκούσηπει κανεὶς κάποια γηράτρια ἐργάτρια νὰ λέγῃ τὸν πλαστικὸν πιὰ δοστεῖσμὸν τοῦ «Σπιτιού τῆς Ἐνώσεως»:

— "Αλλοτε λέγομε: «Γρήγορα τὴν Ἐπανάστασι, γιὰ νὰ φύμε καὶ μέσις φράσουλες μὲ κρέμα!». Όραία! Τώρα τὴν ἔχομε τὴν Ἐπανάστασι... κ' ἔφαγα ἄφονες φράσουλες!"

Πράγματι, εἴναι γεγονός συνετέλεσθη μία ἐπανάστασις —εἰκείνου τοῦ εἰδούς, ποὺ γίνονται εἰς τὰς Δημοκρατίας: μία ἐπανάστασις εἰρηνική.

ΥΠΟΘΗΚΑΙ

Στὸ περασμένο φύλλο τῆς «Ἀναμορφώσεως» διαβάσαμε τὶς «ὑποθήκες τοῦ Ἀμερικανοῦ Αρχιστρατήγου Αἰζενχάουερ πρὸς τοὺς νέους». Πρὸς δόλους τοὺς νέους ὅλων τῶν Λαῶν. Διαθήκη ζῶντος, ποὺ ἀνοίγεται πρὶν κλείσῃ γιὰ πάντα τὰ μάτια του διαθέτης. Συμβούλεις καὶ ὑποθήκες βγαλμένες ἀπὸ δυνατὴν πείραν, δξύνοισαν καὶ ἀντίληψιν πνεύματος φωτοβόλου.

Απευθύνονται πρὸς δόλους ἐκείνους, οἱ ὁποίοι καὶ ἐλεύθερά θέλουν νὰ ζήσουν καὶ ἐλεύθεροι ἐπιθυμούν νὰ λέγωνται. Πρὸς τὸν κόσμον τῆς αὔριον, ποὺ εἴναι καὶ διάταγή της, στὴν πρώτην πρόσπαθεια καθαρὰ διαφαίνεται, νὰ γίνουν αὐτὰ τὰ νειάτα ὅ δέκτης τοῦ σοφοῦ πομποῦ.

Τὸ θεμέλιον κάθε δυνάμεως εἴναι ἡ νεολαία, καὶ πρὸς αὐτὴν ἰδιαίτερας ἀπευθύνεται καὶ διάταγή της στὴν πρώτην ἐμπνευσμένην ἡμερησίαν διαταγῆς του, ποὺ περιλαμβάνει ὅλο τὸ πνεύμα καὶ τὴν ἰδέαν τῆς Αθανατῆς Ἐλλάδος. Διαταγή, ποὺ ξεκινᾷ ἀπὸ τὸ τὸ «ένθαδε κείμεθα τοῖς κείνων ρήμασι πειθόμενοι» καὶ φθάνει στὸ Πόγραδετς, στὴν Πίνδο. Διαταγή, ποὺ σήμερα θὰ γίνη ΠΙΣΤΙΣ στὸν Ελληνικὸν στρατιώτη καὶ αὔριο ἐγκόλπιο καὶ μόνιμη ὑπόθηκη γιὰ κάθε ἀνθρώπο, ποὺ θέλει νὰ λέγεται ἐλεύθερος.

Ολῶν τῶν Ελλήνων εἴναι ἔργον διάσωσις τῆς Φυλῆς, ἀλλὰ τὰ ἐλληνικὰ νειάτα, δηλαδὴ τὸ Στράτος, ἔχει ἐπωμισθῆ σήμερα κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος τὸ βαρύ τοῦ ἔργου. «Δὲν ὑπάρχουν ἐμπόδια ἀνυπέρβλητα εἰς ἐκεῖνον δοτίς θέλει νὰ νικήσῃ. Ή ἐπίθετις δέον νὰ ἀποτελῇ τὴν κεντρικὴν ιδέαν πάστης ἐνεργείας...», «... καὶ πρὸ παντὸς ἐκδηλώσις ἐν παντὶ καὶ πάντοτε ἀνεγόντων πνεύματος ἐπιθέσων...».

Ημερησία Διαταγῆς, ποὺ συνοψίζεται σὲ δυό μόνον λέξεις: Χτύπα, νίκα. ΛΑΕΡΤΗΣ ΔΟΥΒΟΓΙΑΝΗΣ Λόχος Ἀσφαλείας

ΓΙΑ ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ ΤΑ ΕΜΠΟΔΙΑ

Τοῦ στρατ. Ιερέως Μονάδων Μακρονήσου

Στὸν ἀποτέλεσμα τοῦ έργου ἀνδένει | Καὶ τὰ μετανιώματα Πάστης της

**ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ
ΕΝΑΣ ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΗΣ**

Γ' «ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ

«Η τελευταία αύτή πληροφορία του Γρηγορίου δίνει αφόρημά νότια πούμε δυο λόγια και γι' όλους τομείς πού εδέχλωσαν ή κοινωνική δράσης του Βασιλείου. Έφρόντισε, καθώς λέγει ό Γρηγορίος, και για τις επαρχίες. Η προσπάθειά του δεν ήταν μόνο να έξιψη σημειώσεις πνευματικών κλήρων και λαού στην μπαίθρο. Δέν αγωνίζονταν μόνο να τους προφυλάξῃ από την μανία των απίστων κι' απ' τα κηρύγματα των παρασχαράτων τής άληθείας, που ήταν δυστυχώς και τότε πάρα πολλοί. Έφρόντισε να τους μεταδίδῃ τὸ δικό του τὸ ζῆλο και τὴ δική του δραστηρότητα για τὴν έξασκηση τῆς φιλανθρωπίας. Εποπτεύοντας ό ίδιος κατέρθωσε να ιδρύση πτωχοφροφεία και νοσοκομεία σὲ ἄρκετες επωφηιακές πόλεις, κι' ανέθετε ύπερεργά στους την ἐποπτεία τους για τὴ κανονική τους λειτουργία. Καθώς βλέπομε στὴν ὑπὸ ἀρ. 143 ἐπιστολὴν του, ὑπῆρχαν και περιπτώσεις που βρισκούνται κάποιος καλὸς ἄρχοντας ποὺ μὲ τὶς προτροπές του Βασιλείου ὄμελονδρανε νὰ συντηρητὸν αὐτὸς μὲ δικὸ του ἔξιδα κανένα τέτοιο ἔδρυμα.

Κι' ήταν, ἀλήθεια, μοναδίκος ὁ Βασιλείος στὸ νὰ κινῇ στὴ φιλανθρωπία. Ή δικὸ του ἔμπευσταις ἔδινε φωτιὰ κι' ὅρμητο στὸν ἄλλους κι' ή ἀγάπη που ἐθέρμανε, αὐτὸν, ἡταν ἴκανη νὰ ζεστανὴ καὶ τὶς ἀσπλαχνες ὄικομη καρδίες. «Ἀλλοτε μὲ τὰ κηρύγματά του, ἀλλοτε μὲ προσωπικὴ συνομίλια, ἀλλοτε μὲ τὸν ὄλληλογράφη, κατώρθωσε νὰ συγκεντρωνῇ πάντας ποσά που ἔχειαν γιὰ νὰ λειτουργήσουν τὰ ἔδρωματα. Σὲ μία ἐπιστολὴ του γράφει σὲ κάποιον ποὺ εἶχε δαμείσει χρήματα στὰ ἔδρυματα: «Ἐπειδὴ μενὶ ἀκόμη κάποιον χρηματικὸ ὑπόλοιπο ποὺ πρέπει νὰ σου καταβάλωμε, κι' ἐπειδὴ κι' αὐτὸ εἰν' ἀνάγκη νὰ μεζευτῇ ὅπτ' πὸν ἔρανον γιὸς τῶν ὅπτοι ἔχω προτρέψει δῆλη τὴν πόλη νὰ τὸν ἔνισχοντη παρασκαλῶ τὴν καλιόσύνη σου νὰ μάς παραστεῖ ἀκόμη λίγο τὴν προθεσμία, γιὰ νὰ μᾶς δοθῇ καρὸς νὰ ὑπενθύμισωμε πάλι τὸν ἔρανον και σὲ κείνους ποὺ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη. Γιατὶ, καθὼς ξέρεις κι' εἶναι, αὐτὴ τὴν ἐποχὴν οἱ περισσότεροι ὅπτ' τους πλουσίους βρίσκονται στὴν ἔξοδο.» (5)

Κι' εἶχαν πάντα ἀποτελέσματα οἱ ἔρανοι κι' οἱ προτροπές του. «Ἔτον τόση ἡ ἔμπευστην ἦταν σὲ μεγάλες δαπάνες, ἀναλαμβάνοντας τὴ διατροφὴ πολλῶν φτωχῶν, (δέπει ἐπιστολὴς του 142 καὶ 144), η τὴν προστασίαν ἀδικουμένων και κασταρεγμένων ὄμβρωπων (ἐπιστ. 35, 36, 37, 111, 142, 147 καὶ πολλὲς ὄλλες).

Παιράλληλα δῦμας μὲ δῆλη τούτη τὴ φιλανθρωπικὴ δρᾶση, διὰ τοῦ Βασιλείου ἱσόντωσε και μίαν ὄχι ὀλγάντερο σημαντική. «Ἔτον διαβάνεις μεγάλως συμφιλιωτής, ὄ μεγάλος ἀπόστολος τῆς εἰρήνης. Ο Γρηγορίος μᾶς δεδούλωνει στὸν «Ἐπιτάφιο» (6) πῶς ὁ Βασιλεὺος εἶχε μοναδικὴ ίκανότητα στὸ νὰ συντελεῖ γιὰ τὴν ἐπικράτηση φιλίας κι' έπειτα κι' έπειτα τριμένο ράσο. Πιστὸς στὴν ἀπόστολή του, ἀφ-

νόμος, γιατὶ τὸ κύρος του κι' ή ὄρετη του ἥταν μεγάλων. Καὶ πραγματικά. Αὐτὸς ποὺ διεκριπτεῖ πῶς «Οὐδὲν οὔτως ἥδιον ἐστὶ χριστιανοῦ, ὃς τὸ εἰρηνοποιεῖ» (7), εἶχε καταβάλει τετοιες προσπάθειες προς τὴν καθεύδντον αὐτήν, γιὰ σημφιλίων πράσωπα και κόμματα και μερίδες ἀντιμαχούμενες, ὡςτε μπούσε κι' ὅ ἰδιος νὰ δεσμοποιεῖ πάσι «Γιοὶ τὴν εἰρήνην οὔτε κόπτο κανένα δέρω νάσχω παραλείψει, οὔτε νὰ μιλήσῃ ή νὰ καμφά κάπι ἔστω και ταπεινωτικὸ γιὰ μένα ὀμέλησσα, οὔτε μικρυνές δοιοπορίες ἀλογάριαστα, οὔτε τίποτ' ὄλλο ὄχηληρο ἀπέφυγα, μὲ τὸν πόθο νὰ πετύχω τὴν ψυχῆν τὸν κανονοποιησιανὸς τὸν φιλανθρωπίας. Εποπτεύοντας ό ίδιος κατέρθωσε νὰ ιδρύσῃ πτωχοφροφεία και νοσοκομεία σὲ ἄρκετες επωφηιακές πόλεις, κι' ανέθετε ύπερεργά στην μανία της φιλανθρωπίας. Εποπτεύοντας ό ίδιος κατέρθωσε νὰ καταστήσῃ τῆς φιλανθρωπίας. Εποπτεύοντας ό ίδιος κατέρθωσε νὰ καταστήσῃ τῆς φιλανθρωπίας. Εποπτεύοντας ό ίδιος κατέρθωσε νὰ καταστήσῃ τῆς φιλανθρωπίας.

Τέτοια, μὲ λίγα λόγια, ή κοινωνικὴ δρᾶσης του Βασιλείου. Μόλις εἶναι περιττὸ δέδουλα στὸν πόθο της φιλανθρωπίας. Ή δικὸ του δημητρίου πους τὴν ἐποπτεία τους γιὰ τὴ κανονική τους λειτουργία. Καθὼς βλέπομε στὴν ὑπὸ ἀρ. 143 ἐπιστολὴν του, ὑπῆρχαν και περιπτώσεις πους βρισκούνται κάποιος καλὸς ἄρχοντας ποὺ μὲ τὶς προτροπές του Βασιλείου ὄμελονδρανε νὰ συντηρητὸν αὐτὸς μὲ δικὸ του ἔξιδα κανένα τέτοιο ἔδρυμα.

Κι' ήταν, ἀλήθεια, μοναδίκος ὁ Βασιλείος στὸ νὰ κινῇ στὴ φιλανθρωπία. Ή δικὸ του ἔμπευσταις ἔδινε φωτιὰ κι' ὅρμητο στὸν ἄλλους κι' ή ἀγάπη που ἐθέρμανε, αὐτὸν, ἡταν ἴκανη νὰ ζεστανὴ καὶ τὶς ἀσπλαχνες ὄικομη καρδίες. «Ἀλλοτε μὲ τὰ κηρύγματά του, ἀλλοτε μὲ προσωπικὴ συνομίλια, ἀλλοτε μὲ τὸν ὄλληλογράφη, κατώρθωσε νὰ συγκεντρωνῇ πάντας ποσά που ἔχειαν γιὰ νὰ λειτουργήσουν τὰ ἔδρωματα. Σὲ μία ἐπιστολὴ του γράφει σὲ κάποιον ποὺ εἶχε δαμείσει χρήματα στὰ ἔδρυματα: «Ἐπειδὴ μενὶ ἀκόμη κάποιον χρηματικὸ ὑπόλοιπο ποὺ πρέπει νὰ σου καταβάλωμε, κι' ἐπειδὴ κι' αὐτὸ εἰν' ἀνάγκη νὰ μεζευτῇ ὅπτ'

προτρέψει δῆλη τὴν πόλη νὰ τὸν ἔνισχοντη παρασκαλῶ τὴν καλιόσύνη σου νὰ μάς παραστεῖ ἀκόμη λίγο τὴν προθεσμία, γιὰ νὰ μᾶς δοθῇ καρὸς νὰ ὑπενθύμισωμε πάλι τὸν ἔρανον και σὲ κείνους ποὺ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη. Γιατὶ, καθὼς ξέρεις κι' εἶναι, αὐτὴ τὴν ἐποχὴν οἱ περισσότεροι ὅπτ' τους πλουσίους βρίσκονται στὴν ἔξοδο.» (5)

Κι' εἶχαν πάντα ἀποτελέσματα οἱ ἔρανοι κι' οἱ προτροπές του. «Ἔτον τόση ἡ ἔμπευστην ἦταν σὲ μεγάλες δαπάνες, ἀναλαμβάνοντας τὴ διατροφὴ πολλῶν φτωχῶν, (δέπει ἐπιστολὴς του 142 καὶ 144), η τὴν προστασίαν ἀδικουμένων και κασταρεγμένων ὄμβρωπων (ἐπιστ. 35, 36, 37, 111, 142, 147 καὶ πολλὲς ὄλλες).

Παιράλληλα δῦμας μὲ δῆλη τούτη τὴ φιλανθρωπικὴ δρᾶση, διὰ τοῦ Βασιλείου ἱσόντωσε και μίαν ὄχι ὀλγάντερο σημαντική. «Ἔτον διαβάνεις μεγάλως συμφιλιωτής, ὄ μεγάλος ἀπόστολος τῆς εἰρήνης. Ο Γρηγορίος μᾶς δεδούλωνει στὸν «Ἐπιτάφιο» (6) πῶς ὁ Βασιλεὺος εἶχε μοναδικὴ ίκανότητα στὸ νὰ συντελεῖ γιὰ τὴν ἐπικράτηση φιλίας κι' έπειτα κι' έπειτα τριμένο ράσο. Πιστὸς στὴν ἀπόστολή του, ἀφ-

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

“ΤΑ ΒΡΩΜΙΚΑ ΧΕΡΙΑ,

ΤΟΥ ΖΑΝ-ΠΩΛ-ΣΑΡΤΡ

Στὸ θέατρο «Κοτοπούλη» παίζεται μὲ πολλὴ ἐπιτυχίᾳ (ὅπως

γιατὶ συνέφερε στὸ «κόμιμα», σήμερα γίνεται προδοσία.

Κι' δὸν άνθρωπος πρέπει ν' ὀδοκούμενης τὴ μοίρα του, ύπακούοντας στὶς πολυσύμαντες διατάσσεις τοῦ Γραμματέως του Κομματος.

Στὴν ἀρχὴ δὸν οὐγος, δὸν ἦρως τῶν «Βρώμικων χεριῶν», εἶνε ό

καλούμενος ἀναιμίαν τὴν ἔλαττωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δουλώρων κατὰ κ. χ. Ορθότεροι θὰ δοῖα διάλογος δὲν εἰναι κατορθώτων νὰ εὑρέθη. Αναιμίας διακρινόμενος τέσσαρας εἶδος: 1) Τὰς μεθαμορφώσικάς, 2) τὰς τοξικάς, 3) τὰς έξ υποστιτομόνιμοις, 4) τὰς τοξικάς.

Τὰ συμπτώματα κλινικῶν ἔξαρτωνται ἐκ τῆς ἀπολεσθείσης ποσότητος αἵματος. Τοῦτο δημωρεῖται μηδαμία, δὲν ἔχει σημαντικά στοματορθωτῶν νὰ εὑρέθη. Αναιμίας διακρινόμενος τέσσαρας εἶδος: 1) Τὰς μεθαμορφώσικάς, 2) τὰς τοξικάς, 3) τὰς έξ υποστιτομόνιμοις, 4) τὰς τοξικάς.

Ταῦτα ποσότητας αἵματος αἴστησος: ἀποξένωσις ἀποστολής αἵματος οὐγού, φυσιολογικός δόρος, διάλυμα τυρόντης και έπιθηματικός.

Θεραπεία αἱματοσθείσης: ἀποξένωσις τοῦ ἀγγείου, φυσιολογικός δόρος, διάλυμα τυρόντης και έπιθηματικός.

Κ. Ν.—5ος Λόχος

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ . 25

1 2 3 4 5 6 7 8 9

I								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								

ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΣ :

- μεγάλη ημέρα.
- Κάπι πάρα πάνω ἀπὸ «Αντώνης.
- Μουσική νότα. — Πρακτορεῖον εἰδήσεων.
- Φρούριο. — Διὰ νὰ ἔξυπηρετήσῃ τὴν συγκοινωνία πρέπει νὰ ἀντιτραφήσῃ.
- Συμπλεκτικός σύνδεσμος. — Φάρμακον καταπραγμάτικον.
- «Ἐξετάζει τὸν τρόπον ἑνεργείας τῶν κοινωνικῶν βιούντων» ἀνθρώπων. — Δοτὶκὴ ἀριθμητική.
- «Αναλιτικόνεια ἀδειάζουν. — Αναφρούρική ἀντωνιμία (γεν.).
- «Ἐπαναλαμβανόμενος σημαίνει ζεπούλημα. — Υπάρχει και τοῦ γέλιου.
- Τημῆτα ἀνδρικῆς ἀμφιέσεως.

ΚΑΘΕΤΟΣ :

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥ

Ο "ΜΗΤΡΟΥΣ,, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΣ.."

Την 'αιγαίπασμέν' ιδεουμάδα πήρα του σπαραξικάρδιουν κι τρυφιρώτατουν γράμμα σ' κι φουνί βουώντους.

Καταλαβαίνουν ούρ' νιρουφίδα μ' πώς θα είσι χουιασμέν' απ' δεν έλεσαις άπόκρισ', μά είχα λόγους γι' αύτήνου, τουθ' δπιρ, ήμουν άπτροχοιλημένους στην ύπηρτσιά.

Μαθι τού λ' πόνον ούρε γαργαλιάρωμ' πώς ού Μήτρους ξεινι μιγάλους κι τρανός. Μι έχουνι ικπιδιφτή. Δηλαδή ίέχουν κανιά ούγδουνταριά γιάνδις, κι το' μαθίνουν τ' αμιρικάνου σύστημα, δπιρ μì δγιό λόγια, σημαίν' ιένα-δύγιου-τρίγια ...οοόόρ.

'Ιε ρε περδικούλαμ' κι νά ήσουν άπον κανιά μιριά νά γλιέπτ τού Μήτρους, τί λιδινιά, τί καμάρ, τί πιριφάνεια. "Άλλουστι κέκτημι ούλα τά προυσόντα. Λιθέντις είμι, ώμουρφους... άλλου τίπουτις... τιτραπέρατους κι τιτραπιρασμένους. Είμι... ιένυπνους... σάν τού δαίμουνα... κι έν γένει είμι τού άνφαν τιριμπιτού τού Κέντρου... 'Αιμ' νά δης κι τ' φουριστάμ', Ικείδος ού Βάνθαλήτης, δεν πιάν' μπρουστάμ' ούτι ιένα λιπτουδάκ το' δικαρός.

Πρού-πρού, μδις σκούν' ή μπουρού... πιτάγουμι απάν' σάν τ' άλλους τ' μπάρμπα τ' Δήμη, δρακώνουμ' ίσια μì πού νά πής δγιό, νίβουμι ιέν τού άμα, τσιγκιλώνου τού μουστάκ, παίρνου τού αύστηρον υφους απ' μì πριέπ' κι χουγιάζου...

Ούξου ρε ζαγάρια... Ούξου ρε ζιούζουλα...

Κι τότις τά φουκαράδκα τά γιαν νάκια, ξιπιπιούντι σάν σαλιακούδια μονάχα μì τού βρακί... κι τά ταράζου στού πιλάμα μίσια μì πού ή γλώσσατις νά έγη δγιό πθαμές κι τά λαγγάνια τις' χτυπάν σάν τικνιφέζκου άλουγου... "Υστιρα τρών", δουλιέθουντι κι το' πιριλαβαίνου στά βαριά... γυμνάσια... ιέν... δύγιου... τρίγια... δοοόπ... Μιτάσακασακιουλήηή... "Ιιιιφ δπλ... Ιεεεέπ... άμ... κι δός του κι μπλέξ του... ίσιαμ τού γιόμα... κι τ' απομησίμιρου φτού κ' ἀν' τν' δρχή. Κι βίρα κι φουνάζου... κι χουγιάζου... κι κουράνου... κι δαγκώνου τού μουστάκι... κι βαράσου... τά πουδάργια μ... Κι κειά τά ζιούζουλα... σκουτώντι... νά φκιάσουν καλά τά γυμνάσια... γιατί δεν χουρατέβ' ού Μήτρους... Είμι αύστηρος, γιατί ιέτο' προυβλέπ' ού κανουνισμός.

Νά, γι' αύτήνου όρ' καψιρίμ' δεν σι' ιέγραψα τόσουν κιρό κι νά μì συμπαθάς...

Δός τά δέοντα στού Γιάν' τσ'

ΓΙΑ ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ ΤΑ ΕΜΠΟΔΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ
ὅτι καὶ ἀκόμη μυστηριωδέστερες
ἢ ήσαν οἱ ἀλήθειες τοῦ Εύαγγελίου, οἱ ἀληθεῖαι: θάτις ἐδέχοντο
σύδιαμάρτυρήτως, ὀποῖει καὶ μὴ συναδεύοντο ἀπό ἔκεινα τὰ ἀπαγορευτικά «ού» καὶ τὰ «μὴ» τῶν
θείων ἐντολῶν. Ή ἀνθρωπότης ἐδέχη
χῆρα πολλάκις τίς παραδόξοτερες
θεωρίες καὶ προτοῦ ἀκόμη ἐλεγχθοῦ
ἢ ἀποδειχθοῦν ὑπὸ τῆς Ἐπιστήμης. Ήέν, λοιπόν, ἀντιάστη
πείσματα ἀρνητινά εἰς τὴν χριστιανική
ἀλήθειαν, ὃ λόγχης ἐνίσ
ὅτι ἡ ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου δὲν
είναι μία ξηρά θεωρία καὶ γνώσις
ἀπλῆ, ἀλλὰ ἔχει συνέπειες ἥθικες
καὶ ἐπιβάλλει φραγμούς καὶ πε-
ριορισμούς καὶ ἥθικά πλαίσια εἰς
τὸν διον.

— Εκυκλοφόρησε τὸ 36ον
φύλλον τῆς ἐφημερίδος τοῦ
Τάγματος μας «Ἀναμόρφωσις».
— Ο Προϊστάμενος Ἀξιού
τοῦ Γραφείου Ἡθικῆς Ἀγωγῆς
Τάγματος
ΛΟΞΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
Ἐφ. Ἀνθ.) γόδς

ΜΙΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἐπιστολὴν
τοῦ πρώην Σκαπτανέως Νίκου Τσούμα,
τιμῶντος τὴν Ἐθνικήν Σχολὴν τῆς Μα-
κρονήσου εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρός
ἀπευθυνόμενην πρὸς τὸν Διοικητὴν τοῦ
Λόχου Ἀσφαλείας κ. Σαλδαράν:

Κε Λοχαγέ, Καλημέρα

Προχθέδες ἔφεσασ τὸ Τάγμα
μου κοντὰ στοὺς ἀξιωματικούς
μου, κοντὰ στοὺς συναδέλφους
μου. Βρήκα τὴν χαρὰ καὶ τὸ γέλιο,
μὲ περιμέναντες τὰ παιδιά μὲ τὸ
τόπομα ἀνοικτὸ γιὰ νὰ τοὺς πῷ
νέατὸ αὐτοῦ. Μόλις ἥλθο
χιστα καὶ τοὺς ἔπιαστε δλα τὰ καθέ-
καστα καὶ τὴν ζωὴ ποὺ είναι αὐ-
τοῦ, ἐμεῖς δλοι εἴμαστε καλὰ μό-
νον ποὺ ἔχομε χιόνι. Άλλα τί μᾶς
πειράζει δὲν κρύωνται καθόλου
διότι εἴμαστε ὑπερόφανοι ποὺ
μᾶς ἔδθη ἡ εύκαιρια νὰ εἴμαστε
φρουροί τῆς ἀγαπημένης μας Πα-
τρίδος καὶ γι' αὐτὸ τὸ χιόνι καὶ
τὸ κρύο δὲν μᾶς φοβίζει. Σοῦ
γράφω καὶ τὸν ἔνα εὐχάριστο. Ψὲς
βράδυ ἥλθαν στὸ λόχο μας (2)
δύο κατσαπλιάδες καὶ παραδο-
θήκανταν νὰ τοὺς διέπεινται. Αὐτὰ τὰ λίγα
καὶ τὸ άντιλασθὲ σὲ δλους
καθὼς τὸ ἔχω πῆ καὶ δῶ στὰ παι-
διά, δτι «Διοικητής ποὺ πήγε
ἐκεὶ θά γίνουν μεγάλα πράγματα
καὶ δτι δὲν είναι Μακρόνησος
ἄλλα σχολη μεγάλη» διότι ὁ καλὸς
άνθρωπος φαίνεται. Αὐτὰ τὰ λίγα
καὶ τὸ άντιτηλον...

Ο ὁγών ούτος ἀπὸ τῆς ἀναγγε-
λίας του ἀκόμη εἰς τὰς ἐφημερί-
δας είχε προκαλέσει ὀμέριστον τὸ

ὅποιον ἐπανήλθον περὶ τὴν 11ην
τ.μ. Τὴν πορείαν παρηκολούθησεν
ἐκ μέρους τῆς ἐφημερίδος μας ὁ
φωτορεπόρτερ καὶ

Ο ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ

πηρεσίας πρὸς αὔξησην τοῦ μισθοῦ
των, προσαγωγήν, κανονισμὸν συν-
τάξεων κλπ.

Ἐψηφίσθη ὁ Νόμος 75148

περὶ προστασίας τῶν ἀποιλουμέ-
νων ἐκ τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ

κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παρούσης

λαμβάνονται συνεχῶς μέτρα ἐπὶ

λύσεως τῶν διαφόρων ζητημάτων

των.

Ο 'Αντιπρόεδρος τοῦ Συμβούλιου

Πολιτικῆς Ἐπιστρατεύσεως

ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Αντιστράτηγος

ΓΕΡΑΝΗΣ

ΘΕΟΦΑΝΗΣ

ΕΦΗΒΟΣ

ΕΡΙΚΗΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΣ

ΕΥΔΑΦΗΣ

ΕΥΔΗΜΟΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΙΚΗΦΟΡΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΜΙΚΤΗΣ Α' ΚΑΙ Γ' ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ. — Άριστερά και δεξιά: Αἱ ἀντί παλοι, ὁμάδες φωτογραφούμεναι πρὸ καὶ μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ὅγω νος. Μέσον: 'Ο Υπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Παν. Κανελλόπουλος, ὁ Γενικὸς Στρατοπεδάρχης κ. Ἐξαρχᾶκος καὶ ὁ Διοικητῆς μας κ. Ἀντώνιος Βασιλόπουλος, παρακοιλουθοῦν τὸν ὅγωνα ἀπὸ τὴν ἔξεδρα τῶν ἐπισήμων.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ

‘Ο κ. Τρίγκες Λή έδήλωσεν δτὶ εντὸς τοῦ μηνὸς ’Απριλίου θὰ ἐπανοιληθῇ ἡ μεσολαβητικὴ προσπάστος ἀπὸ κοινοβουλευτικὰς συζητήσεις, εἰς τὴν ὄντιμετώπισιν τῶν σοβαρῶν ζητημάτων τῆς παρούσης στιγμῆς. Ἐλλάδος καὶ διορείων γειτονῶν. Ἡ Ἑλλὰς θὰ λάθῃ μέρος εἰς τὰς συζητήσεις διὸ νὰ ἔξατλήσῃ ὅλον τὸ μέτρον τῆς καλῆς τῆς πίστεως, προκειμένου νὰ ἀποδειχθῇ ὁ δύκος τῆς κακοπιστίας τῶν ἀπὸ βορρᾶ συναρμοτῶν, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν. Εἰς τὰς δῆθεν εἰρηνευτικὰς προτάσεις τοῦ Μάρκο τονίζεται δτὶ, ὃν οἱ συμμορῖται ἐπιθυμοῦν εἰρήνην καὶ ἐλογάς, δὲν ἔχουν παρὰ ΝΑ ΚΑΤΑΘΕΣΟΥΝ ΤΑ ΟΠЛА. Καὶ ἡ ἀπάντησης ἐδόθη ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸν Σταθμὸν ’Αθηνῶν, σύμφωνα πρὸς τὸ διεθνὲς ἔθιμον, πρὸς αὐτὴν δὲ συμφωνεῖ ἀναμφισθῆτως ὁλόκληρος ἡ ἐλληνικὴ Κοινὴ Γνώμη. Μετὰ τὰν κατάθεσιν τῶν ὅπλων θὰ γίνουν ἀμέσως ἐλεύθεραι καὶ γνήσιαι ἐκλογαί, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ὅποιων θὰ ρυθμίσῃ δριστικῶς τὴν ἐσωτερικὴν ἐλληνικὴν κατάστασιν.

Κατὰ τοὺς ‘Αγγλους σχολιαστὰς οἱ δῆθεν προτάσεις τοῦ Μάρκο θεωροῦνται κυρίως ὡς ἐπίθεσις πολιτικοῦ πολέμου αὐτὴν τὴν στιγμήν, τὴν ὅποιαν ἡ κομμουνιστικὴ ἡγεσία θεωρεῖ ὡς πρόσφορον ἐσωτερικῶν τῆς Κίνας, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπίχητούν οἱ κομμουνισταὶ νὰ παραληλίσουν τὰ γεγονότα τῆς Ἐλλάδος καὶ λόγω τῆς παρατάσεως τοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Αἱ προτάσεις ὀποτελοῦν κρύκον εὐρέτας κινησιῶν τῆς Μόσχας, ἡ ὁποῖα ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ἀντιδράσῃ εἰς ὅλο τὰ στρατηγικὰ σημεῖα τῆς Εὐρώπης ἐναντίον τῆς συντελουμένης στρατιωτικῆς ὁργάνωσεως τῆς Δύσεως μέσω τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας. Συμφώνων πρὸς τὰς ἀνωτέρας γνάμας, μεταξὺ τῶν σημείων τὰ ὅποια ἐννοεῖ νὰ

ΆΙΜΑ ΤΗΣ ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΥ “ΕΠΕΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΑΝΔΡΕΙΩΣ,,

Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά, ποὺ τὰ παιδιά τῆς Μακρονήσου καθαγίασαν μὲ τὸ αἷμα τους τ' ὄνυμα τῆς ἀπόμερης αὐτῆς ἐλληνικῆς γωνιάς, ὑψώνοντάς την σὲ σύμβολο ἡρωϊσμοῦ κὶ αὐθούσιας γιὰ τὰ μεγάλα ἴδαινικά τοῦ Κόσμου. Σεμνά, τιμημένα, περήφανα, ἔξαγνησμένα, ξεκινοῦν κάθε τόσο γιὰ τὸν τραχὺν ἀνήφορο τοῦ Χρέους. Ἐλληνες στρατιώτες ὑποδειγματικοὶ ὅρμοιν, σὲ μάχες φονικές κι' ὑψώνουν τρόπαια θριάμβων, ποὺ τὸ ἄγγελμά τους ξεποτά σὲ κύματα αὐτοπεποιθήσεως, ἐλπίδας κι' ἐνθουσιασμοῦ πάνω στὰ ἑρμηκά βράχια τοῦ νησιοῦ μας.

Σφίγγεται ἡ καρδιά μας στὴν εἰδήση τοῦ χαμού τῶν παλληκαριών. Ο νοῦς μας γέρνει μ' ελάθεια πάνω ἀπὸ τὴν ἀδρανεῖται μηνή τους. Γιατὶ περνᾷ τὴ χρυσόπορτα τῆς ἀθανασίας ὅποιος πεθαίνει γιὰ τὴν Ἐλευθερία.

“Ομως τὸ πεῖσμα κι' ἡ ἀκλόνητη θέληση γιὰ τὴ Νίκη τῆς Ἐλλάδος στεγνώνουν τὰ δάκρυα καὶ ὁ Μαλαιμόπουλος εύρισκετο ἀπὸ ἀποφέως τελικῶν ικτυπωμάτων στὶς κακὲς του. Πληθαίνει ὁ κατάλογος τῶν μεγάλων ὀπόντων, τῶν μαρτύρων μας.

Φρουροῦνται ἀκούμητα τὴ γέφυρα Καβασίλων οἱ συνάδελφοί μας τῆς Διλοχίας Ἀμαλιάδος.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ηΣ ΣΕΛΙΔΟΣ Τὸ Κύπελλον, τὸ ὅποιον ἡθολόδετησε διὰ τὸν νικητὴν τοῦ ὅγωνος ἡ ἐφημερὶς «Ἐθνικὸν Προσκλητήριον», ἔλαμψε στὴν ἔξεδρα τῶν ἐπισήμων καὶ περίμενε τὸ σφύριγμα τοῦ διαιτητοῦ διὰ νὰ παραδοθῇ ἀπὸ τὸν κ. Υπουργὸν εἰς τὸν νικητήν.

Ἐτσι καὶ ξεινε. Γιατὶ τὰ τελευταῖα λεπτὰ διέρρευσαν μᾶλλον μὲ προσπάθειες τῶν Μακρονησιωτῶν, Παπαντωνίου, Μαλαιμόπουλου, διὰ νὰ καταλήσουν μὲ τὴν σειράν των ἄστων.

Σιγάσιγά στοθεροποιεῖται ἡ ὑπεροχὴ τῶν Μακρονησιών, ἐνῶ οἱ φίλαθλοι ἀπὸ τὶς ἔξεδρες ἐνθουσιάστες τῶν σινάτρες τοὺς παρωτρύνουν διὰ τὴν Νίκην.

Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ὅγωνος διὰ τὸν Κύπελλον εἰς τὸν ἀρχηγὸν, ἀφοῦ προηγουμένως συνεχάρη διὰ χειραψίας δλους τοὺς παραταχθέντας ποδοσφαίριστὰς διὰ τὴν ὁραίαν τοὺς νίκην.

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΑΣ

‘Ο διαιτητὴς κ. Διαμαντόπουλος πρέπει νὰ θεωρῇ τὸν ἐσαύτον τοῦ ὑπερήφανον διότι διαιτήσεων ἔνα ὅγωνα πὸν σπανίας ἦ, διὸ νὰ εἴμεθα εἰλικρινεῖς, οὐδέποτε ἐδόθη ἀπὸ ἐλληνικές ὁμάδες. ‘Ηρεμοπαιγνίδι, πολιτισμένο, χωρὶς στοκπα κτυπημάτα μεταξὺ τῶν παικτῶν. Οἱ ποδοσφαιρισταὶ καὶ τῶν δύο ὁμάδων ἐστάθησαν πειθαρχικοὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις του, πράγμα ποὺ ἐνεθουσίασε τοὺς θὰ μᾶς ἀφηνοῦν δικαιόλογά μενα. Δὲν κατεδέχθη νὰ... κινηθῆ.

Ἐκτοτε οἱ τῆς Νίκης ἀντέδρασσον δι' ἐπανειλημμένων ἐφόδων, κατωρθώσαντες εἰς τὸ 32', νὰ ισοφαίρισουν τὸν ὅγωνα διὰ τὸ Γέρου (Ιωαννίδη) κατόπιν φάσου τὸ ὅποιον ἐκτύπησε ὀπὸ τὰ πλάγια ἀριστοτεχνικώτατα ὁ Παπαντωνίου.

